Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Tredje Udvidede Afdeling)

8. maj 2024*

»EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en sko – tidligere EF-design – ugyldighedsgrunde – individuel karakter – artikel 25, stk. 1, litra b), og artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 6/2002«

I sag T-757/22,

Puma SE, Herzogenaurach (Tyskland), ved advokaterne M. Schunke og P. Trieb,

sagsøger,

mod

Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget,

sagsøgt,

den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO:

Road Star Group, Nupaky (Den Tjekkiske Republik),

har

RETTEN (Tredje Udvidede Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, F. Schalin (refererende dommer), og dommerne P. Škvařilová-Pelzl, I. Nõmm, G. Steinfatt og D. Kukovec,

justitssekretær: fuldmægtig A. Juhász-Tóth,

på grundlag af den skriftlige forhandling

og efter retsmødet den 18. oktober 2023,

afsagt følgende

* Processprog: engelsk.

Dom

1 Med søgsmålet, der er støttet på artikel 263 TEUF, har sagsøgeren, Puma SE, nedlagt påstand om annullation af den afgørelse, der blev truffet den 21. september 2022 af Tredje Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1900/2021-3) (herefter »den anfægtede afgørelse«).

Sagens baggrund

2 Den 13. april 2021 indgav sagsøgeren en ugyldighedsbegæring til EUIPO vedrørende det EF-design, der var blevet registreret efter en ansøgning indgivet af Road Star Group den 23. august 2017, og som er gengivet i følgende afbildninger:

1

2

3

4

5

6

3 Det produkt, hvori det anfægtede design skal indgå, henhører under klasse 02.04 i Locarnoarrangementet af 8. oktober 1968 vedrørende oprettelse af en international klassifikation af industrielle design, med senere ændringer, og svarer til følgende beskrivelse: »Fodtøj«.

4 Til støtte for ugyldighedsbegæringen blev der henvist til den ugyldighedsgrund, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design (EFT 2002, L 3, s. 1), sammenholdt med samme forordnings artikel 6, stk. 1.

5 Ugyldighedsbegæringen var støttet på det anfægtede designs manglende individuelle karakter, navnlig i forhold til de tidligere design og de produkter, der er gengivet nedenfor:

– tidligere design nr. 1286116-0005 (herefter »D 1«):

– tidligere design nr. 1286116-0006 (herefter »D 2«):

– tidligere design nr. 1286116-0003 (herefter »D 3«):

– tidligere design nr. 1286116-0002 (herefter »D 4«):

– tidligere design nr. 1286116-0001 (herefter »D 5«):

– produktet »NRGY v2« af varemærket PUMA i kataloget »Run/Train/Fit A/W 2016« (herefter »D 6«):

189141 05 NRGY v2
Farbe: Asphalt-Safety Yellow
Obermaterial: Ariaprene Mesh provides a comfortable feel
Grobengang: 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12-13
MDC: Regional Sales

– produktet »Mega NRGY Knit« præsenteret på internettet på en side for onlinekøb og onlinesalg (herefter »D 7«):

6 Den 24. september 2021 afslog ugyldighedsafdelingen begæringen om, at det anfægtede design blev erklæret ugyldigt, med den begrundelse, at det havde individuel karakter.

7 Den 12. november 2021 indgav sagsøgeren en klage til EUIPO over ugyldighedsafdelingens afgørelse.

8 Ved den anfægtede afgørelse afslog appelkammeret klagen. Appelkammeret fandt for det første – i det væsentlige – at de tidligere design D 1 til D 7 var blevet offentliggjort som omhandlet i artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 6/2002. Hvad for det andet angik definitionen af en informeret bruger som omhandlet i artikel 6 i forordning nr. 6/2002 fandt appelkammeret, at denne er en person, der sædvanligvis køber sko, og som udviser et relativt højt opmærksomhedsniveau. Hvad for det tredje angik den kreative frihed anførte appelkammeret, at designeren havde en høj grad af

frihed med hensyn til skabelsen af sko og nærmere bestemt med hensyn til struktur, form, materiale, farve, mønstre og dekorative elementer. Hvad for det fjerde angik helhedsindtrykket fandt appelkammeret, at det anfægtede design og de tidligere design D 1 til D 7 gav den informerede bruger forskellige helhedsindtryk. Appelkammeret konkluderede derfor, at der ikke var anledning til at erklære det anfægtede design ugyldigt i henhold til artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002, sammenholdt med samme forordnings artikel 6, stk. 1.

Parternes påstande

9 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

– Den anfægtede afgørelse annulleres, og det anfægtede design erklæres ugyldigt.

– EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med sagen for appelkammeret.

10 EUIPO har nedlagt følgende påstande:

– Frifindelse.

– Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne, såfremt der skal afholdes et retsmøde.

Retlige bemærkninger

Fastlæggelsen af den anfægtede retsakt

11 EUIPO har gjort gældende, at søgsmålet er åbenbart ugrundet, da sagsøgeren med sin første påstand i stævningen har nedlagt påstand om annullation dels af en afgørelse fra appelkammeret, der er forskellig fra den, som faktisk blev behandlet i den foreliggende sag, dels af et andet design end det, som sagsøgeren havde anmodet om, at appelkammeret erklærede ugyldigt.

12 Sagsøgeren har i retsmødet erkendt, at den første påstand i stævningen indeholdt en fejl. Ifølge sagsøgeren fremgår det imidlertid klart af stævningens indhold, at søgsmålet og den annullation, der er nedlagt påstand om, vedrører den anfægtede afgørelse og det anfægtede design.

13 I denne henseende skal det – i lighed med det af sagsøgeren anførte – konstateres, at det fremgår af stævningen, at den fejl, som EUIPO har konstateret, er en skrivefejl, og at søgsmålet faktisk er rettet mod den anfægtede afgørelse og det anfægtede EF-design, således som det specifikt fremgår af stævningens indledende punkter, navnlig af dennes punkt 17, og mere generelt af alle de argumenter, som sagsøgeren har fremført, og som gør det muligt utvetydigt at identificere disse. EUIPO's påstand om frifindelse af denne grund skal derfor forkastes.

Det andet led i sagsøgerens første påstand

14 Med det andet led i den første påstand har sagsøgeren anmodet Retten om at erklære det anfægtede design ugyldigt.

15 I denne henseende bemærkes, at sagsøgeren med denne anmodning i henhold til artikel 61, stk. 3, i forordning nr. 6/2002 har nedlagt en påstand om omgørelse med henblik på, at Retten træffer den afgørelse, som appelkammeret burde have truffet (jf. i denne retning dom af 7.2.2018, Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret mod EUIPO – Zaharieva (Emballage til isvafler), T-794/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:70, præmis 84 og den deri nævnte retspraksis).

Realiteten

16 Sagsøgeren har fremsat et enkelt anbringende om tilsidesættelse af artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002, sammenholdt med samme forordnings artikel 6, stk. 1, i det væsentlige for så vidt som appelkammeret ikke respekterede omfanget af beskyttelsen af de tidligere design og med urette konkluderede, at det anfægtede design havde individuel karakter.

17 I henhold til artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002 kan et EF-design erklæres ugyldigt, hvis ikke det opfylder betingelserne i den nævnte forordnings artikel 4-9, herunder navnlig betingelserne om nyhed og individuel karakter.

18 I henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002 anses et registreret EF-design for at have individuel karakter, hvis det helhedsindtryk, det giver den informerede bruger, adskiller sig fra en sådan brugers helhedsindtryk af alle andre design, som er blevet offentliggjort inden den dato, hvor ansøgningen om registrering er indgivet.

19 Vurderingen af et EF-designs individuelle karakter består i det væsentlige i en undersøgelse i fire etaper. Denne undersøgelse består i at afgøre for det første, hvilken produktgruppe designet skal indgå i eller finde anvendelse på, for det andet, hvem der er den informerede bruger af de nævnte produkter afhængigt af deres formål, og i forhold til denne informerede bruger graden af kendskab til den tidligere kunstform og opmærksomhedsniveauet med hensyn til ligheder og forskelle ved sammenligningen af designene, for det tredje designerens grad af frihed ved udviklingen af designet, hvis indflydelse på den individuelle karakter er omvendt proportional, og, for det fjerde – under hensyntagen hertil – resultatet af den om muligt direkte sammenligning af de helhedsindtryk, som det anfægtede design og ethvert andet tidligere offentliggjort design individuelt betragtet giver den informerede bruger (jf. dom af 13.6.2019, Visi/one mod EUIPO – EasyFix (Informationstavle til køretøjer), T-74/18, EU:T:2019:417, præmis 66 og den deri nævnte retspraksis).

20 Det er i lyset af disse principper, at det skal undersøges, om appelkammeret i det foreliggende tilfælde med rette kunne fastslå, at det anfægtede design havde individuel karakter.

Offentliggørelsen af de tidligere design, den informerede bruger og designerens grad af frihed

21 Hvad for det første angår offentliggørelsen af de tidligere design fandt appelkammeret i det væsentlige – i den anfægtede afgørelses punkt 18 – for det første, at det fremgik af udskrifter fra EUIPO's database »eSearch« for så vidt angår de tidligere design D 1 til D 5, og for det andet af uddrag af kataloger og en platform til onlinekøb og onlinesalg på internettet for så vidt angår de tidligere design D 6 og D 7, at disse var blevet tilstrækkeligt offentliggjort til at kunne tages i betragtning ved vurderingen af det anfægtede designs gyldighed.

22 Dernæst konstaterede appelkammeret – i den anfægtede afgørelses punkt 23 – at det anfægtede design skulle anvendes på sko, og at den informerede bruger derfor på grund af dennes interesse for sko ville udvise et relativt højt opmærksomhedsniveau ved brugen heraf.

23 Endelig fandt appelkammeret – i den anfægtede afgørelses punkt 26 – at designerens grad af frihed var høj, da denne kun var begrænset i det omfang skoene skulle følge føddernes ergonomi, være robuste, gøre det muligt at opretholde en stabil kropsholdning og være komfortable og sikre for brugeren. Designeren kunne ikke desto mindre frit vælge bl.a. formen, materialet, farven, mønstrene og de dekorative elementer.

24 Disse konklusioner fra appelkammeret side, som synes at være korrekte i lyset af oplysningerne i sagsakterne, og som i øvrigt ikke bestrides af parterne, skal tiltrædes.

De omhandlede designs relevante elementer

25 Sagsøgeren har gjort gældende, at de tidligere design D 1 til D 5 er registreret med angivelsen »skosåler«, og at den grafiske gengivelse af resten af skoen, der fremgår med stiplede linjer i disse tidligere design, udelukkende er til stede for at angive for iagttageren, hvordan sålen er fastgjort til resten af skoen. Følgelig kunne sammenligningen af det anfægtede design med de tidligere design D 1 til D 5 kun foretages på grundlag af skosålerne, der udgør det væsentligste element heri, idet beskyttelsen af disse elementer ellers ville være uden virkning.

26 EUIPO har anfægtet sagsøgerens argumenter.

27 I det foreliggende tilfælde har sagsøgeren anfægtet den omstændighed, at der i forbindelse med sammenligningen af de omhandlede designs helhedsindtryk blev taget hensyn til dels det anfægtede designs overdel, dels elementerne med stiplede linjer i de tidligere design D 1 til D 5. Der skal foretages en undersøgelse af disse to klagepunkter efter hinanden med henblik på at fastlægge de relevante elementer, der skal tages i betragtning ved sammenligningen af de omhandlede designs helhedsindtryk.

– *De relevante elementer, der skal tages hensyn til i det anfægtede design*

28 Det skal bemærkes, at i henhold til artikel 6 i forordning nr. 6/2002 skal sammenligningen af det helhedsindtryk, som de omtvistede design giver, foretages på grundlag af hele det udseende, som udgør ethvert af disse design (dom af 28.10.2021, Ferrari, C-123/20, EU:C:2021:889, præmis 46).

29 I henhold til artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002, sammenholdt med den nævnte forordnings artikel 6, skal sammenligningen af de helhedsindtryk, der fremkaldes af de omtvistede design, tage udgangspunkt i det anfægtede designs offentliggjorte karakteristika og skal udelukkende vedrøre dette designs beskyttede karakteristika uden at tage hensyn til de, bl.a. tekniske, karakteristika, der ikke kan beskyttes (jf. i denne retning dom af 10.11.2021, Eternit mod EUIPO – Eternit Österreich (Panel til byggeri), T-193/20, EU:T:2021:782, præmis 72 og den deri nævnte retspraksis).

30 I denne henseende er den omstændighed, at det tidligere design indeholder yderligere elementer, der ikke er til stede i det anfægtede design, uden relevans for sammenligningen af de omhandlede design (jf. i denne retning dom af 21.6.2018, Haverkamp IP mod EUIPO – Sissel (Stenstrand som

overflademønster), T-228/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:369, præmis 38, og af 10.11.2021, Eternit mod EUIPO – Eternit Österreich (Panel til byggeri), T-193/20, EU:T:2021:782, præmis 82 og den deri nævnte retspraksis).

31 For at foretage en sammenligning af de omtvistede design skal det således afgøres, hvilke elementer der faktisk er beskyttet af det anfægtede design, og som derfor er relevante i denne henseende (dom af 21.6.2018, Haverkamp IP mod EUIPO – Sissel (Stenstrand som overflademønster), T-228/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:369, præmis 37).

32 I det foreliggende tilfælde skal det fastslås, at det anfægtede design er blevet registreret med angivelsen »fodtøj«, og at det viser forskellige gengivelser af et komplet skodesign, således som det fremgår af præmis 2 ovenfor.

33 Henset til den retspraksis, der er nævnt i præmis 28-31 ovenfor, skal der derfor ved sammenligningen af det anfægtede design og de tidligere design tages hensyn til alle de elementer, der faktisk er beskyttet af det anfægtede design, som gengiver en komplet sko, der er sammensat af både en skosål og en overdel på en sko.

34 Sammenligningen af de omhandlede design kan således ikke begrænses til alene at sammenligne udseendet af sålen i det anfægtede design med sålen i de tidligere design D 1 til D 5, som er den eneste beskyttede del heraf.

35 Sagsøgeren har gjort gældende, at en sådan løsning medfører, at der rejses tvivl om beskyttelsen af kun en del af et produkt som design. Det skal imidlertid bemærkes, at undersøgelsen af den ugyldighedsgrund, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002, i modsætning til den, der er omhandlet i samme forordnings artikel 25, stk. 1, litra e), eller i modsætning til en krænkelsessag, ikke er en del af rationalet bag beskyttelsen af en tidligere rettighed. Ugyldighedsgrunden i artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002 består nemlig udelukkende i at afgøre, om det anfægtede design opfylder betingelserne for registrering i samme forordnings artikel 4-9.

36 Hvis man tog udgangspunkt i det tidligere designs beskyttede karakteristika, således som sagsøgeren har ønsket, i stedet for det anfægtede designs karakteristika, ville det svare til, at de elementer af det anfægtede design, der er beskyttet, blev udelukket fra sammenligningen. Dette ville få som konsekvens, at det ikke blev efterprøvet, om det nævnte design i sin helhed opfylder betingelserne for beskyttelse, hvilket således ville være i strid med artikel 4 i forordning nr. 6/2002.

37 Hvad i øvrigt angår sagsøgerens argument om, at sålen er et væsentligt element i en sko, skal det bemærkes, at det ifølge retspraksis ved sammenligningen af design ikke er udelukket, at det helhedsindtryk, de hver især giver, kan være domineret af visse karakteristiske træk ved de pågældende produkter eller dele af disse. Med henblik på at afgøre, om et bestemt karakteristisk træk dominerer et produkt eller en del af dette, er det nødvendigt at vurdere den større eller mindre påvirkning, som de forskellige karakteristiske træk ved produktet eller den pågældende del af produktet har på produktets eller produktdelens udseende (jf. i denne retning dom af 25.10.2013, Merlin m.fl. mod KHIM – Dusyma (Spil), T-231/10, ikke trykt i Sml., EU:T:2013:560, præmis 36).

38 Det skal i lighed med det af EUIPO anførte bemærkes, at sagsøgeren ikke har anført, hvorfor sålen skulle anses for at være et væsentligt element i en sko, der i sig selv kan danne grundlag for sammenligningen. Selv hvis dette ud fra et rent teknisk synspunkt var tilfældet, er det i øvrigt irrelevant i forbindelse med designbeskyttelse, da det – i modsætning til patenter – kun er udseendet, der er beskyttet.

39 I den foreliggende sag er der ingen grund til at antage, at sålen ud fra et rent visuelt synspunkt for den informerede bruger udgør et karakteristisk træk, som er fremherskende i forhold til resten af skoen. Sålen har højst den samme betydning som overdelen i det samlede visuelle indtryk af skoen.

40 Henset til den retspraksis, der er nævnt i præmis 37 ovenfor, kan det således ikke lægges til grund, at helhedsindtrykket mellem de omhandlede design vil være domineret af sålens udseende.

– *De relevante elementer, der skal tages hensyn til i de tidligere design D 1 til D 5*

41 Selv om EUIPO's retningslinjer for undersøgelse af ansøgninger om registrerede EF-design ikke er bindende, udgør de en referencekilde for EUIPO's praksis på designområdet (jf. analogt dom af 8.6.2022, Muschaweck mod EUIPO – Conze (UM), T-293/21, EU:T:2022:345, præmis 38). I denne henseende bestemte de nævnte retningslinjers punkt 5.4 i den affattelse, der fandt anvendelse den 31. marts 2023, følgende:

»[V]isuelle udelukkelser viser, at der ikke er ansøgt om beskyttelse, og at der ikke er blevet tildelt registrering for visse elementer af det design, der er vist i gengivelsen. De angiver således de elementer, for hvilke der ikke er ansøgt om beskyttelse. Dette kan [bl.a.] ske ved udelukkelse af de karakteristika ved det design, for hvilke der ikke er ansøgt om beskyttelse, ved stiplede linjer, sløring eller farvenuancering [...]«

42 I den foreliggende sag er de tidligere design D 1 til D 5 registreret med produktangivelsen »skosåler«, og de gengiver, således som det fremgår af præmis 5 ovenfor, en skosåls udseende med en overdel, der er tegnet med stiplede linjer. Det må fastslås, at der ikke er blevet ansøgt om beskyttelse af overdelen, der fremgår med stiplede linjer.

43 Som det fremgår af den retspraksis, der er nævnt i præmis 29 ovenfor, skal sammenligningen af de helhedsindtryk, der fremkaldes af de omtvistede design, tage udgangspunkt i det anfægtede designs offentliggjorte og beskyttede karakteristika, som omfatter udseendet af en sål og en overdel på en sko.

44 Det skal følgelig afgøres, om overdelen af skoens udseende i de tidligere design D 1 til D 5 ligeledes kan tages i betragtning ved sammenligningen af de helhedsindtryk, som de omtvistede design giver, på trods af den omstændighed, at der ikke er tale om karakteristika, for hvilke der er ansøgt om beskyttelse.

45 I denne henseende bemærkes, at det fremgår af 14. betragtning til forordning nr. 6/2002, at vurderingen af et designs individuelle karakter i henhold til artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002, sammenholdt med samme forordnings artikel 6, skal bestå i at afgøre, om det helhedsindtryk, som den informerede bruger får ved betragtning af designet, klart adskiller sig fra helhedsindtrykket af den allerede eksisterende formgivning (dom af 16.6.2021, Davide Groppi mod EUIPO – Viabizzuno (Bordlampe), T-187/20, EU:T:2021:363, præmis 25).

46 I forbindelse med undersøgelsen af den ugyldighedsgrund, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002, sammenholdt med samme forordnings artikel 6, har det tidligere design nemlig alene til formål at vise den tidligere kunstform. Denne svarer til den allerede eksisterende formgivning vedrørende det omhandlede produkt, som er blevet offentliggjort på den dato, hvor ansøgningen om det omhandlede design blev indgivet. Spørgsmålet, om et tidligere design er en del af den eksisterende formgivning, beror på dets offentliggørelse (jf. dom af 16.6.2021, Davide Groppi mod EUIPO – Viabizzuno (Bordlampe), T-187/20, EU:T:2021:363, præmis 26 og den deri nævnte retspraksis).

47 Ved afgørelsen af, om der kan tages hensyn til elementer i et tidligere design, skal der således ikke lægges vægt på genstanden for dette designs beskyttelse, men alene på spørgsmålet om, hvorvidt disse elementer er blevet offentliggjort.

48 I denne henseende præciseres det i artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 6/2002, at et design anses for at være blevet offentliggjort, hvis det er blevet bekendtgjort i forbindelse med registreringen eller på anden måde, eller det er udstillet, benyttet kommercielt eller på anden måde blevet kendt inden den i artikel 6, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002 omhandlede dato, undtagen i tilfælde, hvor fagkredsene inden for den pågældende sektor i Den Europæiske Union ikke med rimelighed kan have fået kendskab til de pågældende arrangementer som led i deres normale forretningsførelse.

49 For at offentliggørelsen af et design indebærer offentliggørelse af samtlige elementer af designet, er det desuden nødvendigt, at disse fremtræder klart og præcist i forbindelse med denne offentliggørelse (jf. i denne retning dom af 28.10.2021, Ferrari, C-123/20, EU:C:2021:889, præmis 38 og 39).

50 I den foreliggende sag har sagsøgeren ikke bestridt, at de elementer, der ikke er ansøgt om beskyttelse af i de tidligere design D 1 til D 5, dvs. skooverdelens udseende med stiplede linjer, også blev offentliggjort samtidig med den beskyttede del af de nævnte design. Det skal desuden bemærkes, at de elementer, der ikke er ansøgt om i de tidligere design D 1 til D 5, fremstår tilstrækkeligt klart og præcist til, at man uden fortolkningsindsats kan opfatte udseendet af en overdel på en sko og dens forskellige dele, såsom bl.a. hælkappen, snørebåndene eller forbladet.

51 Det var derfor med rette, at appelkammeret i den anfægtede afgørelses punkt 28 fastslog, at de elementer, der ikke var ansøgt om i de tidligere design D 1 til D 5, kunne tages i betragtning ved vurderingen af det anfægtede designs individuelle karakter.

Helhedsindtrykket

52 Sagsøgeren har gjort gældende for det første, at det anfægtede design og de tidligere design har de samme karakteristika for så vidt angår sålen, og for det andet, at karakteristikaene ved det anfægtede designs mellemsål er identiske med karakteristikaene ved det tidligere design D 7.

53 Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at en sammenligning af alle de omhandlede design kun er mulig med de tidligere design D 6 og D 7, som giver det samme helhedsindtryk som det anfægtede design. Sagsøgeren har i denne forbindelse anfægtet, at der i den anfægtede afgørelses punkt 38 blev taget hensyn til striben med en bred horisontal grundlinje på siden, som bliver smallere mod bagsiden, og som findes i det tidligere design D 6, eftersom der er tale om et EU-varemærke.

54 Sagsøgeren har i øvrigt anfægtet appelkammerets vurdering, hvorefter de forskellige mønstre, som det omtvistede design indeholder, giver et forskelligt helhedsindtryk. Disse forskellige mønstre giver nemlig indtryk af, at skoen er strikket, hvilket ligeledes er det indtryk, som overdelen af skoen i det tidligere design D 7 giver.

55 Sagsøgeren har ligeledes bestridt, at det anfægtede design er forskelligt for så vidt angår overdelens udformning. I denne henseende er der ingen væsentlige forskelle for så vidt angår kraven mellem det anfægtede design og det tidligere design D 6. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at hælkappen i det anfægtede design er bestemt af dens tekniske funktion, som er at forhindre den øverste del af skoen i at klappe sammen, og at den derfor ikke er dækket af EF-designbeskyttelsen i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002. Endelig indeholder de omhandlede design alle en stofstribe, der er fastgjort vertikalt på niveauet for hælkappen.

56 EUIPO har anfægtet sagsøgerens argumenter.

57 Ifølge fast retspraksis følger et designs individuelle karakter af et helhedsindtryk af forskellen i forhold til – eller fraværet af – noget, der »allerede er set«, ud fra en informeret brugers synspunkt i forhold til den allerede eksisterende formgivning, uden at tages hensyn til forskelle, der forbliver utilstrækkeligt markante til at påvirke det nævnte helhedsindtryk, selv om det går ud over ubetydelige detaljer, men under hensyntagen til forskelle, der er tilstrækkeligt markante til at skabe indtryk af alle uligheder (jf. dom af 16.2.2017, Antrax It mod EUIPO – Vasco Group (Termosifoner til radiatorer), T-828/14 og T-829/14, EU:T:2017:87, præmis 53 og den deri nævnte retspraksis).

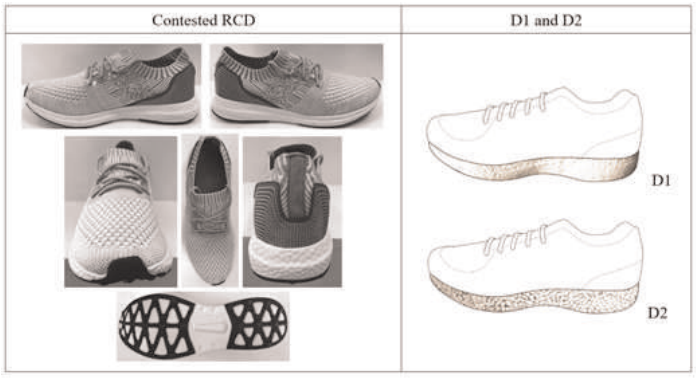
58 Det følger desuden af retspraksis, at sammenligningen af de helhedsindtryk, der fremkaldes af design, skal være konstrueret og ikke må begrænse sig til en analytisk sammenligning af en opregning af ligheder og forskelle (dom af 29.10.2015, Roca Sanitario mod KHIM – Villeroy & Boch (Et-grebsbetjent blandingsbatteri), T-334/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:817, præmis 58).

59 Eftersom ord- og figurelementerne på de omhandlede design er varemærker eller særlige kendetegn, der er anbragt på produktet for at angive dets oprindelse, og som har ikke nogen ornamental eller dekorativ funktion og ikke udgør sådanne særlige træk ved produktet, der giver de pågældende produkter deres udseende som omhandlet i artikel 3, litra a) og b), i forordning nr. 6/2002, er disse elementer i øvrigt uden relevans ved sammenligningen af helhedsindtrykkene med henblik på at fastslå det anfægtede designs individuelle karakter (jf. i denne retning dom af 10.11.2021, Sanford mod EUIPO – Avery Zweckform (Mærkater), T-443/20, EU:T:2021:767 præmis 80).

60 Det skal indledningsvis bemærkes, at der, således som det fremgår af præmis 34 og 51 ovenfor, skal tages hensyn til de fravalgte elementer i de tidligere design D 1 til D 5, eftersom disse er blevet offentliggjort og fremstår klart og præcist, og eftersom sammenligningen af de omhandlede design i modsætning til, hvad sagsøgeren har gjort gældende, ikke kan begrænses til at sammenligne sålerne med hinanden.

61 Som det fremgår af præmis 40 ovenfor, skal der desuden ikke – i forbindelse med helhedsindtrykket af de omhandlede design – tillægges nogen bestemt del af skoen særlig vægt.

– *Sammenligningen af det anfægtede design og de tidligere design D 1 og D 2*

62 Appelkammeret fastslog i den anfægtede afgørelses punkt 30, at de omhandlede design var sammenfaldende, fordi der var tale om snøresko med en sænket krave og en tekstureret sål med faldende tykkelse, men at de var tilstrækkeligt forskellige til at give den informerede bruger forskellige helhedsindtryk.

63 I denne henseende konstaterede appelkammeret i den anfægtede afgørelses punkt 31, at det anfægtede design har forskellige mønstre, såsom parallelle linjer og prikker, mens de tidligere design D 1 og D 2 har to forskellige indsatser på niveauet for hælkappen og på tåkappen. Desuden har det anfægtede design en overdimensioneret hælkappe og tre par snørehuller, der er placeret lavere på det forreste af sidestykket, mens de tidligere design D 1 og D 2 har en mindre hælkappe og fem par snørehuller, der er placeret tættere på skoens overside.

64 Appelkammeret anførte ligeledes i den anfægtede afgørelses punkt 32, at de omhandlede design udviste andre forskelle for så vidt angår sålen. Det anførte nærmere bestemt, at sålen i det anfægtede design – i modsætning til i de tidligere design D 1 og D 2 – består af to lag, der har et udhæng bagtil og en tilspidset ydersål, der buer opad mod tåkappen.

65 Appelkammerets konklusioner, der er beskrevet ovenfor, skal tiltrædes.

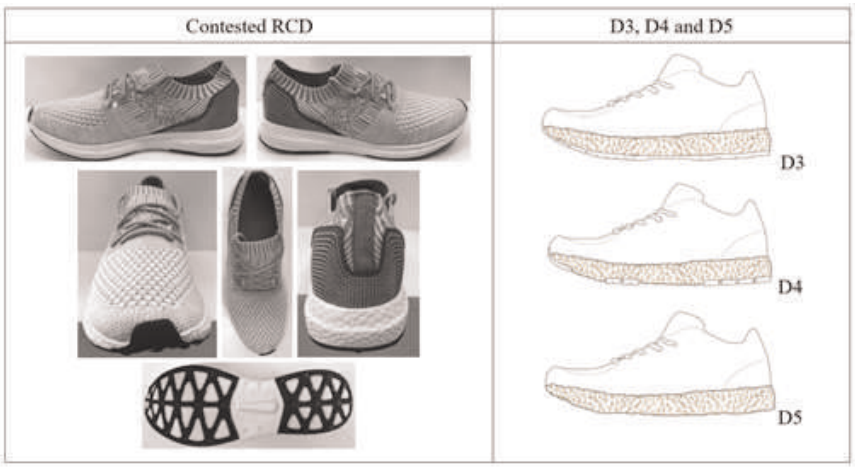
66 De omhandlede design har ganske vist visse visuelle karakteristika til fælles, bl.a. for så vidt angår teksturen på sålen på det tidligere design D 1. Det anfægtede design adskiller sig imidlertid hovedsageligt fra de tidligere design D 1 og D 2 ved udsmykningen af overdelen, tilstedeværelsen af en ydersål, en afrundet krave uden klare snit og en stiliseret hælkappe, der strækker sig halvvejs op ad skoen. Disse væsentligste forskelle er tilstrækkelige til at give de omhandlede design et forskelligt helhedsindtryk, som en informeret bruger, der udviser en høj grad af opmærksomhed, ikke vil overse.

67 Sagsøgerens argumenter kan ikke rejse tvivl om det ovenstående.

68 Sagsøgeren har nemlig udelukkende støttet sig på en sammenligning af sålerne i de omhandlede design, idet denne har gjort gældende, at disse har et vist antal karakteristika til fælles, herunder bl.a. en sål, der løber let fra området for hælen og frem til skoens spids, hvor den buer let opad, en overflade med en struktur, der kan sammenlignes med polystyrens overflade, forskellige individuelle moduler i en ensartet hvid farve, der er placeret side om side, en struktur, der strækker sig ensartet over hele sålen på siderne, og en sål, der hviler på en ydersål, og som har et lille overhæng ved hælen.

69 De forskelle, der er identificeret i præmis 66 ovenfor, er imidlertid mere bemærkelsesværdige end de fælles karakteristika, som sagsøgeren har identificeret, og de er tilstrækkelige til at skabe forskellige helhedsindtryk af de omhandlede design. Denne konklusion hviler navnlig på den omstændighed, at appelkammerets vurderinger – i modsætning til sagsøgerens – ikke udelukkende hviler på sammenligningen af sålerne, og at de omhandlede designs overdele udviser væsentlige forskelle, der gør det muligt at give den informerede bruger forskellige helhedsindtryk.

– *Sammenligningen af det anfægtede design og de tidligere design D 3 til D 5*

70 Appelkammeret fandt i den anfægtede afgørelses punkt 35, at det anfægtede design i modsætning til de tidligere design D 3 til D 5 har en hælkappe med et mønster med parallelle linjer, et forblad, der er dekoreret med forskellige linjer og prikker, der står i kontrast til hinanden, en tåkappe, der er dekoreret med et hanefjedsmønster, en sænket krave uden udtungning eller synlig hælfane ved Achillessenen og to rækker af tre snørehuller, som hver især er forbundet med deres modstykke med et sammenflettet snørebånd. De tidligere design D 3 til D 5 har for deres vedkommende to stykker på overdelen, en separat udtungning og en hælfane ved Achillessenen og fem snørehuller på hver side med snørebånd, der er forbundet med en lige snøring.

71 Hvad nærmere bestemt angår sålen konstaterede appelkammeret i den anfægtede afgørelses punkt 36, at sålen i det anfægtede design består af to forskellige lag, at denne stikker markant frem bagtil, og at den slutter sig til overdelen i en glat linje. Sålerne i de tidligere design D 3 til D 5 består derimod af et enkelt lag med en takket kant på det sted, hvor de slutter sig til overdelen, og et mindre udryk end udrykket på det anfægtede design. Appelkammeret anførte endvidere, at ydersålen på det anfægtede design synes glat, og at den dækker skoens spids og hælen, mens ydersålen på det tidligere design D 4 ikke er integreret, og ydersålen på det tidligere design D 3 har takker. Det tidligere design D 5 har for sin del kun ydersål uden takker.

72 Appelkammeret fandt følgelig i den anfægtede afgørelses punkt 37, at det helhedsindtryk, som det anfægtede design giver den informerede bruger, er forskelligt fra de helhedsindtryk, som de tidligere design D 3 til D 5 giver.

73 Appelkammerets konklusioner, der er beskrevet ovenfor, skal tiltrædes.

74 De omhandlede design har ganske vist visse fælles visuelle karakteristika. Det anfægtede design adskiller sig imidlertid hovedsageligt fra de tidligere design D 3 til D 5 ved overdelens udsmykning, ved sålens mere spids form, ved en mellemliggende linje, der deler mellemsålen i to, ved en afrundet krave uden klare snit, ved en stiliseret hælkappe, der strækker sig til halvvejs op ad skoen, og endelig ved, at der ikke er en markant udtungning. Disse væsentligste forskelle er tilstrækkelige til at give de omhandlede design et forskelligt helhedsindtryk, som en informeret bruger, der udviser en høj grad af opmærksomhed, ikke vil overse.

75 Sagsøgerens argumenter kan ikke rejse tvivl om det ovenstående.

76 De fælles karakteristika ved de omhandlede design, som sagsøgeren har fremhævet, som gengivet med de fornødne ændringer i præmis 68 ovenfor, gør det nemlig ikke muligt at opveje de nævnte designs forskellige helhedsindtryk. Denne konklusion er navnlig baseret på den omstændighed, at appelkammerets vurderinger ikke udelukkende hviler på sammenligningen af sålerne, og at de omhandlede designs overdele udviser væsentlige forskelle, der gør det muligt at give den informerede bruger forskellige helhedsindtryk.

77 I modsætning til det, som sagsøgeren har gjort gældende, adskiller karakteristikaene ved sålen i det anfægtede design sig ligeledes væsentligt fra karakteristikaene ved de tidligere design D 3 til D 5, således som det fremgår af præmis 71 ovenfor. Desuden er sålen mere spids i det omtvistede design.

– *Sammenligningen af det anfægtede design og de tidligere design D 6 og D 7*

78 I den anfægtede afgørelses punkt 38 fastslog appelkammeret, at de omhandlede design var forskellige med hensyn til overdelens udsmykning. Det tidligere design D 6 har en stribe med en bred horisontal grundlinje på siden, som bliver smallere mod bagsiden. Det tidligere design D 7 har for sit vedkommende en trekant i en kontrastfuld farve på siden, der er udformet som et solidt felt omgivet af flere parallelle linjer. Omvendt har det anfægtede design forskellige mønstre på hele overdelen.

79 Appelkammeret anførte ligeledes i den anfægtede afgørelses punkt 39 for så vidt angår overdelens udformning, at det anfægtede design har en sænket krave uden udtungning eller synlig hælfane ved Achillessenen og en overdimensioneret hælkappe. Til gengæld konstaterede appelkammeret, at de tidligere design D 6 og D 7 har en høj krave, en høj udtungning, en stor hælfane ved Achillessenen og en bred stribe på udtungningen for at holde snørebåndet på plads samt en strop. Det anfægtede designs overdel er ligeledes mere kurvet og tykkere i modsætning til den finere og snævrere overdel på de tidligere design D 6 og D 7.

80 Hvad angår sålens underside konstaterede appelkammeret i den anfægtede afgørelses punkt 40, at det anfægtede design har et særpræget mønster, der består af trekanter på hælen og på spidsen, som er omgivet af en glat, mørk ydersål, mens sålen på det tidligere design D 6 har et vist antal striber og linjer, og det tidligere design D 7 har en takket ydersål.

81 Appelkammeret fandt følgelig i den anfægtede afgørelses punkt 41, at det helhedsindtryk, som det anfægtede design giver den informerede bruger som følge af disse forskelle, var forskelligt fra det helhedsindtryk, som de tidligere design D 6 og D 7 giver.

82 Appelkammerets konklusioner, der er beskrevet ovenfor, skal tiltrædes.

83 De omhandlede design har ganske vist visse fælles visuelle karakteristika, bl.a. med hensyn til sålen. Det anfægtede design adskiller sig imidlertid hovedsageligt fra de tidligere design D 6 og D 7 ved udsmykningen af overdelen, ved en lav afrundet krave uden klare snit, ved en mere stiliseret hælkappe, der strækker sig til halvvejs op ad skoen, og endelig ved fraværet af en markant udtungning eller en bred stribe til fastgørelse af snørebåndene. Disse væsentligste forskelle er tilstrækkelige til at give de omhandlede design et forskelligt helhedsindtryk, som en informeret bruger, der udviser en høj grad af opmærksomhed, ikke vil overse.

84 Sagsøgerens argumenter kan ikke rejse tvivl om det ovenstående.

85 Sagsøgeren har nemlig gjort gældende, at de omhandlede design giver det samme helhedsindtryk som følge af visse fælles karakteristika, som gengivet med de fornødne ændringer i præmis 68 ovenfor, og som følge af den omstændighed, at synet af det anfægtede designs sålś profil giver det samme helhedsindtryk som det, det tidligere design D 7 giver, og at deres ydersåler er næsten identiske på grund af tilstedeværelsen af trekanter på den forreste og bageste tredjedel af skoen. De fælles karakteristika ved de omhandlede designs såler gør det imidlertid ikke muligt at opveje det forskellige helhedsindtryk af de nævnte design, som bl.a. følger af den omstændighed, at de har overdele, der er meget forskellige i deres struktur og udsmykning.

86 I modsætning til, hvad sagsøgeren har gjort gældende, skal det i øvrigt bemærkes, at appelkammeret ikke anlagde et urigtigt skøn ved at tage hensyn til »striben med en bred horisontal grundlinje på siden, som [bliver] smallere mod bagsiden«, og som svarer til et EU-varemærke, eftersom dette figurtegn bl.a. på grund af sin størrelse i høj grad bidrager til udseendet af det tidligere design D 6 og nærmere bestemt til dets udsmykning (jf. i denne retning dom af 10.11.2021, Sanford mod EUIPO – Avery Zweckform (Mærkater), T-443/20, EU:T:2021:767, præmis 80).

87 Sagsøgerens argument om, at det anfægtede design og det tidligere design D 7 giver det samme indtryk som følge af deres stil, der minder om strik, skal ligeledes forkastes. Det må nemlig konstateres, at det fælles indtryk, der følger af den stil, der minder om strik, i vidt omfang opvejes

af de forskellige mønstre i det anfægtede design, som i høj grad står i modsætning til det tidligere design D 7, der, bortset fra en stribe på niveauet for hælkappen og trekantmønsteret på siderne, ikke har nogen særlige mønstre.

88 I modsætning til det, som sagsøgeren har gjort gældende, adskiller det anfægtede designs krave sig i øvrigt væsentligt fra kraven på det tidligere design D 6. I modsætning til sidstnævnte har kraven på det anfægtede design nemlig ikke nogen udtungning, og det har en form, der snarere er rund uden klare snit.

89 Hvad endvidere angår sagsøgerens argument om, at det anfægtede designs overdimensionerede hælkappe er bestemt af dets tekniske funktion, skal det bemærkes, at artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002 bestemmer, at et EF-design ikke kan opretholdes for de elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af produktets tekniske funktion.

90 Ifølge retspraksis skal det ved vurderingen af, om elementerne af et produkts udseende alene er bestemt af produktets tekniske funktion, godtgøres, at denne funktion er den eneste faktor, der har været bestemmende for disse elementer, og det er i denne forbindelse ikke afgørende, om der foreligger alternative design (dom af 8.3.2018, DOCERAM, C-395/16, EU:C:2018:172, præmis 32, og af 18.11.2020, Tinnus Enterprises mod EUIPO, – Mystic Products og Koopman International (Væskedistributionsudstyr), T-574/19, EU:T:2020:543, præmis 16).

91 Når artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002 påberåbes i forbindelse med en ugyldighedssag, tilkommer det appelkammeret at undersøge de beviser, som indgiveren af ugyldighedsbegæringen har fremlagt, og derefter i givet fald at sammenholde dem med de modbeviser, som indehaveren af det omhandlede design har fremlagt, og således vurdere troværdigheden af alle de beviser, som hver part i sagen har fremlagt, med henblik på at afgøre, om elementerne af det omhandlede produkts udseende alene er bestemt af dets tekniske funktion (dom af 26.1.2022, Unger Marketing International mod EUIPO – Orben Wasseraufbereitung (Vandrensere), T-325/20, ikke trykt i Sml., EU:T:2022:23, præmis 38).

92 I den foreliggende sag fremgår det af sagsakterne, at sagsøgeren ikke under sagen for EUIPO har påberåbt sig den omstændighed, at det anfægtede designs hælkappe var bestemt af dens tekniske funktion, ligesom sagsøgeren heller ikke for Retten har fremlagt beviser for, at denne overdimensionerede hælkappe udelukkende fulgte af dens tekniske funktion som omhandlet i den retspraksis, der er nævnt i præmis 90 ovenfor. Der er derfor ikke anledning til at udelukke den fra sammenligningen af de omhandlede design.

93 Hvad endelig angår sagsøgerens argument om, at de omhandlede design alle indeholder en stribe, der er fastgjort vertikalt på niveauet for hælkappen, skal det bemærkes, at i modsætning til de tidligere designs stribe, går det anfægtede designs stofstribe ikke ud over hælkappen, hvilket medfører en forskel, som en informeret bruger ikke vil se bort fra.

94 Det var således med rette, at appelkammeret fandt, at det anfægtede design giver et andet helhedsindtryk end det, de tidligere design D 1 til D 7 giver.

95 Det følger af det ovenstående, at ingen af de tidligere design, som sagsøgeren har påberåbt sig, giver det samme helhedsindtryk som det, det anfægtede design giver, og at den anfægtede afgørelse ikke er behæftet med nogen annullations- eller omgørelsesgrund.

96 Det enkelte anbringende, som sagsøgeren har gjort gældende, må derfor forkastes, og følgelig må EUIPO frifindes i det hele.

Sagsomkostninger

97 I henhold til artikel 134, stk. 1, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.

98 Da der har fundet et retsmøde sted, og sagsøgeren har tabt sagen, bør det pålægges denne at betale sagsomkostningerne i overensstemmelse med EUIPO's påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Tredje Udvidede Afdeling):

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Puma SE betaler sagsomkostningerne.

Schalin Škvařilová-Pelzl Nõmm

Steinfatt Kukovec

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 8. maj 2024.

Underskrifter